

Името на „Стара планина“ иде отъ „старецъ“, „дѣдъ“, „старей“ т. е. най-важната, най-гористата и най-обширна планина. Сжщото е съ Срѣдна гора. Старославянската дума „гора“ означава планина (така е и до сега на руски, а нашата дума планина е отъ по-късенъ производъ, тя иде отъ думата „плана“ — пасбище). А думата „срѣдна“ подчертава географското положение на Срѣдния гора: тя е срѣдишна между Стара планина и Родопитѣ. Ето по тоя редъ се създаватъ първично географскитѣ имена. После, презъ вѣковетѣ, тѣ биватъ на мѣста измѣнявани. Но новосъздаденото име дълго се бори съ старото и успѣва да го измѣсти само, ако е по-изразно, т. е. ако попада на слуха, на душата, на въображението, Ето, преди нашето освобождение въ населнието ни изъ Тракия вървѣха успоредно две имена за една и сжща планина: „Срѣдна гора“ и „Сърнена гора“. Може да се допусне, че последното название се е явило презъ турското владичество, като преводъ на официалното турско име за тази планина „Караджа-дагъ“ (Каралжа — значи сърна). Но приемливо е и обратното: може турцитѣ да сж превели на езика си успоредното славянско название „Сърнена гора“, защото имаме и с. Сърнево. За всѣки случай названието Срѣдна гора надви. То попада на видимостъта: — отъ всѣка по-висока чука на планината се откриватъ на югъ челата на Родопския планински лабиринтъ, а на северъ — гигантското и безкрайно туловище на Стара-планина. Значи, тази планина е „Срѣдна“ т. е. срѣдишна.